

Thermana na kocki

ROZMARI PETEK

Skorajda nedoumljivo je, da je, potem ko smo v tekmi dveh laških zdravilišč desetletja opazovali nemoč zdravilišča v sosednjih Rimskih termah, danes na kolenih razkošna Thermana. Že res, da je bila naložba gigantska, 75 milijonov evrov je stala preobrazba majhnega Zdravilišča Laško v bohotno Thermano. Drži tudi, da so v časih, ko je ta rasla, banke za več kot očitno dolgoročne projekte odobravale kratkoročna posojila. Zato se je vedelo, da bo ob novih trendovskih pogojih bank tudi v Thermani slej ko prej hudo zaškripalo.

Vedelo se je tudi, kakšen je v teh primerih standardni postopek. Odlično so ga na primer izpeljali v zreškem Uniorju, kjer bi bili, če uprava ne bi po dolgih pogajanjih uspela z bankami podpisati dogovora o reprogramu posojil, vsaj v prisilni poravnavi.

So toliko stvari postavili na kocko le zato, da se rešijo trenutnih lastnikov?

Tudi celjski Tuš se dogovarja z bankami. Ne nazadnje se je tudi Thermana. Prav zato je tako nelogično, zakaj z bankami ni podpisala baje že dogovorjenega, temveč se je, tako **mali delničarji**, "odločila" za novo oceno vrednosti podjetja, ki pa je porušila vse temelje podjetja, saj se je za 40 milijonov evrov razlikovala od vseh prejšnjih cenitev. Lepega dne so poslali sporočilo za javnost, da so insolventni, in v isti sapi zatrjevali, da nihče od njihovih partnerjev ne bo prikrajšan.

To je pravzaprav oksimoron, saj insolventnost pomeni, da podjetje ne more plačevati svojih obveznosti, zato se bo poskušalo rešiti tako, da mu upniki odpišejo del obveznosti. Še večji bistroumni nesmisel je prvi mož Thermane izrekel, ko je novinarjem razlagal, da seveda ne more zaradi zgrešene naložbe prejšnjega direktorja trpeti njegov dobavitelj žemljic, ki pri tem ni nič kriv. Kot da je na primer inštalater, ki so ga graditelji deloma poplačali z delnicami Thermane, kriv?

Brez prozornih opravičil in sporočil za javnost, ki na konkretna vprašanja ne odgovarjajo, je dejstvo, da je glavni cilj sprememba lastništva in za nameček še kaznovanje prejšnje uprave. Lahko ga zavijejo v dokapitalizacijo, pri kateri bi morali lastniki v petih dneh plačati dvanajst milijonov evrov (pokažite mi eno banko, ki bi tak znesek odobrila s srede na ponedeljek?). Izgovorijo se lahko, da so skupščino morali za skoraj 14 dni prestaviti, ker da se je večina delničarjev ne bi udeležila. Sploh če ob tem konkretno vprašanje, kdo se je ne bi udeležil, enostavno preslišijo. Kot tudi vprašanje, zakaj je ob prestavitvi skupščine "izpadla" točka konverzije terjatev bank v lastniške deleže.

Lahko tudi trdijo, da banke niso hotele podpisati sporazuma. Po eni strani je to logično. Sploh če je slaba banka s tem že videla scenarij, kako na enostaven način priti do celotnega lastništva Thermane. Največje vprašanje, ki bega, pa je, so mar toliko stvari postavili na kocko le zato, da se rešijo trenutnih lastnikov?

Razglasitev insolventnosti, ki je po mnenju zasebnih delničarjev nepravilna, sproži val neljubih reakcij. Takoj ko poslovni partnerji slišijo, da je zdravilišče insolventno, zahtevajo druge plačilne pogoje. Gostje se vprašajo, bomo za zajtrk dobil svež kruh? Bo papir v toaletah?

Po takšni dramatični objavi nihče več ne razmišlja, da kompleks vendarle ni plod fikcije, temveč objekt iz "mesa in kosti", ki je v letu dni čudežno postal ničvreden. Da so v njem preko bank, ki smo jih reševali, tudi milijoni davkoplačevalskega denarja. Vse to pa bo, če bo skoraj brezhiben scenarij tekel dalje, nekdo tretji kupil za "male pare". Za kakih 8,5 milijona evrov, za kolikor so bile na prodaj sosednje Rimske terme, v katere smo Slovenci vložili skoraj 50 milijonov evrov.